

--

**Η ΕΕ θα εκδημοκρατιστεί.
Ή θα διαλυθεί!**

▶▶ DiEM25

**Democracy in Europe
Movement 2025***

*Το νέο πανευρωπαϊκό κίνημα
για τον εκδημοκρατισμό της Ευρώπης

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Παρά τις εκφράσεις αγωνίας τους για το μεταναστευτικό, την ανταγωνιστικότητα και την τρομοκρατία, μόνο μία απειλή τρομάζει το ευρωπαϊκό κατεστημένο: **Η δημοκρατία!**

Μιλούν στο όνομα της δημοκρατίας για να την απαρηθούν, να την εξορκίσουν και να την υποτάξουν στην πράξη. Πασχίζουν να προσεταιριστούν την δημοκρατία, να την παρακάμψουν, να την διαφθείρουν, να την περιπλέξουν, να την υπονομεύσουν, να της στερήσουν την ορμή της, και εν τέλει να αναιρέσουν τις δυνατότητές της.

Κι αυτό επειδή η πραγματική δημοκρατία, η εξουσία του δήμου, αποτελεί τον κοινό εφιάλτη:

- Της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών (και των 10.000 παρεπιδημούντων λομπιστών)
- Των εκτελεστικών εποπτικών «οργάνων» και της τρόικας που δημιούργησαν από κοινού
- με μη εκλεγμένους «τεχνοκράτες» άλλων διεθνών και ευρωπαϊκών θεσμών
- Του πανίσχυρου Eurogroup που στερείται οποιασδήποτε θεσμικής νομιμότητας
- Των πτωχευμένων τραπεζιτών, των «επενδυτικών» ταμείων, και των αναθαρρημένων
- ολιγαρχών που πάντα αντιμετώπιζαν με περιφρόνηση την πλειοψηφία και τις
- οργανωμένες εκφράσεις της
- Πολιτικών κομμάτων που εκθειάζουν τον φιλελευθερισμό, την δημοκρατία, την ισότητα
- και την αλληλεγγύη για να προδώσουν όλα αυτά τα ιδανικά όταν βρεθούν στην εξουσία
- Κυβερνήσεων που γιγαντώνουν την ανισότητα επιβάλλοντας αυτο-υπονομευόμενη
- λιτότητα
- Μέσων μαζικής «ενημέρωσης» που μετατρέπουν τον εκφοβισμό των πολιτών σε τέχνη,
- αλλά και σε αστείρευτη πηγή εξουσίας & χρήματος
- Εταιρείες-κολοσσούς που, σε συνεργασία με κρατικές υπηρεσίες, επενδύουν στον φόβο
- για να ενισχύουν την αδιαφάνεια και να χτίζουν, με το αζημίωτο, συστήματα παρακολούθησης και επιτήρησης της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτέλεσε εξαιρετικό επίτευγμα φέρνοντας κοντά, και ειρηνικά, λαούς που μιλούν διαφορετικές γλώσσες, ποτισμένους σε διαφορετικές πολιτισμικές παραδόσεις, αποδεικνύοντας πως η δημιουργία κοινού πλαισίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι πράγματι δυνατή σε μια ήπειρο που, έως πρότινος, ήταν το πεδίο δολοφονικών σωβινισμών, ρατσισμού και βαρβαρότητας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να είναι ο Μέγας Φάρος που φωτίζει την οικουμένη δείχνοντας πως η ειρήνη και η αλληλεγγύη μπορούν να αποσπαστούν μέσα από τα σαγόνια των πολέμων και της μισαλλοδοξίας.

Δυστυχώς, σήμερα, μια κοινή γραφειοκρατία κι ένα κοινό νόμισμα διαιρούν λαούς που είχαν αρχίσει να ενώνονται, παρά τις γλωσσικές και πολιτισμικές διαφορές τους.

Μια ανίερη συμμαχία κοντόφθαλμων πολιτικών, οικονομικά ανίδεων «τεχνοκρατών», και «ειδικών» που αγνοούν τους βασικούς κανόνες χρηματοοικονομικής, υποκλίνονται συστηματικά στις απαιτήσεις τραπεζικών και ολιγαρχικών συμφερόντων, αποξενώνοντας τους πολίτες της Ευρώπης και προκαλώντας επικίνδυνες εξάρσεις εθνικιστικού αντι-ευρωπαϊσμού. Περήφανοι λαοί στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου. **Ο υπερ-εθνικισμός, ο κοινωνικός συντηρητισμός, οι ακρότητες και ο ρατσισμός θριαμβεύουν.**

Στα άδυτα της σημερινής ευρωπαϊκής αποδόμησης κρύβεται μια απάτη: Κρίσιμες αποφάσεις που είναι κατ' εξοχήν πολιτικές και κοινωνικά μεροληπτικές μεταμφιέζονται ως «τεχνοκρατικές».

Στόχος της μεταμφίεσης αυτής; Να στερηθούν οι ευρωπαίοι το δικαίωμα του δημοκρατικού ελέγχου πάνω στην πολιτική εξουσία, στο χρήμα, στην οικονομία, στις συνθήκες εργασίας και στο περιβάλλον.

Το αντίτιμο αυτού του ένοχου μυστικού, αυτής της απάτης, δεν είναι μόνο το τέλος της δημοκρατίας. Είναι και η εμμονή σε αποτυχημένες οικονομικές πολιτικές:

- Οι χώρες της ευρωζώνης καταβαραθρώνονται, η μία μετά την άλλη, στον γκρεμό της ανταγωνιστικής λιτότητας, οδηγώντας τις ελλειμματικές χώρες στην μόνιμη ύφεση και τις πλεονασματικές χώρες σε μόνιμο τέλμα
 - Οι χώρες της ΕΕ εκτός ευρωζώνης αποξενώνονται από αυτά που συμβαίνουν εντός της ευρωζώνης και ψάχνουν, μάταια, εταίρους εκτός ΕΕ, εκεί που τους περιμένει η απογοήτευση και, πολύ πιθανόν, ακόμα μεγαλύτερη απώλεια κυριαρχίας
 - Έτσι, πρωτοφανείς ανισότητες, έλλειμμα ελπίδας και αβάστακτος μισανθρωπισμός κατακλύζουν την Ευρώπη ολόκληρη
- Δύο φρικτές επιλογές κυριαρχούν:

- Επιστροφή στην κίβδηλη θαλπωρή των κρατών-εθνών, ή
 - Παράδοση στους αντιδημοκρατικούς θεσμούς των Βρυξελλών και της Φραγκφούρτης
- Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει τρίτη εναλλακτική. Ευτυχώς υπάρχει!**

Πρόκειται για την εναλλακτική που το αυταρχικό, αντιδημοκρατικό ευρωπαϊκό κατεστημένο αντιπαθεί με πάθος:

Ένα κύμα εκδημοκρατισμού!

Το κίνημά μας, το **DiEM25**, ακριβώς σε αυτό το κύμα προσδοκά και αυτό πασχίζει να δημιουργήσει.

Η κινητήριος δύναμη πίσω από το **DiEM25** είναι μια απλή, ριζοσπαστική πρόταση:
Να εκδημοκρατίσουμε την Ευρώπη!

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ή θα εκδημοκρατιστεί ή θα διαλυθεί!

Ο στόχος μας να εκδημοκρατίσουμε την Ευρώπη είναι ρεαλιστικός. Ή τουλάχιστον δεν είναι περισσότερος ουτοπικός από την αρχική ιδέα της δημιουργίας της ΕΕ. Και είναι σίγουρα λιγότερο ουτοπικός από την προσπάθεια του ευρωπαϊκού κατεστημένου να κρατήσει ζωντανή την ΕΕ στην σημερινή, αντι-δημοκρατική, ανορθολογική της κατάσταση.

Ο ριζοσπαστικός εκδημοκρατισμός της Ευρώπης υπερ-επείγει. Χωρίς τον εκδημοκρατισμό της, πολύ γρήγορα η σημερινή ΕΕ θα περάσει το σημείο της μη επιστροφής. **Το πολύ να επιβιώσει, στην σημερινή της μορφή, έως το 2025.**

Εάν αποτύχουμε να εκδημοκρατίσουμε την Ευρώπη εντός μιας, το πολύ, δεκαετίας, κι αν το ευρωπαϊκό κατεστημένο καταφέρει να εμποδίσει τον εκδημοκρατισμό της ΕΕ, τότε η ΕΕ θα υποκύψει υπό από το βάρος της ύβρεώς της, θα αποδομηθεί, και η πτώση της θα προκαλέσει δυστυχία σε όλη την ήπειρο – αλλά και παραπέρα, καθώς το πλήγμα στην παγκόσμια σταθερότητα θα είναι βαρύ.

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΔΟΜΕΙΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ;

ΓΙΑΤΙ ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ “ΨΥΧΗ” ΤΗΣ;

Στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, τότε που οικοδομείτο η ΕΕ, οι λαοί της Ευρώπης και οι πολιτισμοί τους αναζωογονήθηκαν μέσα σε μια αισιόδοξη ατμόσφαιρα κοσμοπολιτισμού, σταδιακά εξαφανιζόμενων συνόρων, κοινής ευημερίας και θεσμικών αλλαγών που έφερναν τους ευρωπαίους πιο κοντά. **Όμως, το αυγό του φιδιού ελλόχευε στα έγκατα της ενοποιητικής εκείνης διαδικασίας.**

Από οικονομική σκοπιά, η ΕΕ γεννήθηκε ως ένα καρτέλ βαριάς βιομηχανίας (που αργότερα προσεταίρισε μεγαλο-ιδιοκτήτες αγροτικών γαιών) αποφασισμένο να χειραγωγεί τις τιμές και να αναδιανέμει τα κέρδη του μέσω της νεοσυσταθείσας γραφειοκρατίας των Βρυξελλών. Όπως όλες οι διοικήσεις ενός καρτέλ (π.χ. του ΟΡΕC) ή μιας πολυεθνικής επιχείρησης, η γραφειοκρατία των Βρυξελλών απειλείτο από την ιδέα μιας δημοκρατικής πανευρωπαϊκής διακυβέρνησης, περιφρονούσε (κάτι που κάνει έως σήμερα) τον δήμο, τους λαούς της Ευρώπης, και απαιτούσε (και απαιτεί) από αυτούς την μόνιμη συναίνεση.

Μεθοδικά και υπομονετικά, ενεργοποίησαν την διαδικασία απο-πολιτικοποίησης του συστήματος λήψης αποφάσεων, με στόχο και αποτέλεσμα την αφαίρεση του δήμου από την δημοκρατία, και την μεταμφίεση όλων των ευρωπαϊκών αποφάσεων ως «βέλτιστες», «τεχνοκρατικές» επιλογές. Παράλληλα, πολιτικοί από διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες οι οποίοι συνεισέφεραν σε αυτή την διαδικασία αποπολιτικοποίησης ανταμείβονταν πλουσιοπάροχα κάθε φορά που συναινούσαν στην μετατροπή της Επιτροπής, του Συμβουλίου, του Ecofin, του Eurogroup, της ΕΚΤ κλπ σε ζώνες όπου πολιτικά επιχειρήματα δεν είχαν θέση - απαγορεύονταν. Αντίθετα, **όποιος τόλμησε να αντιταχθεί σε αυτή την διαδικασία αποπολιτικοποίησης, χαρακτηριζόταν αντι-Ευρωπαίος και αντιμετώπιστηκε ως απαράδεκτη ενόχληση.**

Έτσι εγκαθιδρύθηκε η μεγάλη αυτή απάτη, το ένοχο αυτό μυστικό, στα θεμέλια των ευρωπαϊκών θεσμών, εξασφαλίζοντας την μόνιμη θεσμική δέσμευση σε πολιτικές που οδηγούν σε οικονομικές αστοχίες και κρίσεις οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί.

Την ίδια στιγμή, βασικές αρχές που η Ευρώπη κάποτε γνώριζε γλιστρούν η μία μετά την άλλη στην λήθη:

- Οι κανόνες έπρεπε να υπηρετούν τους ευρωπαίους, όχι το αντίθετο
 - Το νόμισμα πρέπει να είναι εργαλείο, όχι αυτο-σκοπός
 - Μια κοινή αγορά συνάδει με την δημοκρατία στον βαθμό που διαθέτει κοινό δίκτυ προστασίας των πιο αδύναμων ευρωπαίων πολιτών, του κοινού μας περιβάλλοντος – ένα δίκτυ προστασίας που πρέπει να επιλέγεται από κοινού και δημοκρατικά
 - Η δημοκρατία δεν μπορεί να θεωρείται είδος πολυτελείας που δικαιούνται οι πιστωτές και αφαιρείται από τους χρεωμένους
 - Η δημοκρατία είναι απαραίτητη για να περιορίζει τις χειρότερες, αυτο-καταστροφικές τάσεις του καπιταλισμού, καθώς και για να ανοίγει ένα παράθυρο που βλέπει αισιόδοξα σε νέες κοινωνικές σχέσεις αρμονίας και βιώσιμης ανάπτυξης
- Ως αντίδραση στην αναπόφευκτη αποτυχία αυτής της Ευρώπης να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την διεθνή κρίση που ξέσπασε το 2008, οι θεσμοί της ΕΕ (που ευθύνονται για αυτή την αποτυχία) γίνονται ακόμα περισσότερο αυταρχικοί.

Όσο πιο πολύ πνίγουν την δημοκρατία που εξακολουθεί να υφίσταται στα κράτη-μέλη, τόσο χάνουν την νομιμοποίησή τους στα μάτια των ευρωπαίων, τόσο ενισχύουν την οικονομική αποτελμάτωση, και τόσο μεγαλύτερη δόση αυταρχισμού χρειάζονται για να παραμείνουν κυρίαρχοι μιας ΕΕ που παραπαίει.

Έτσι, οι εχθροί της δημοκρατίας ενισχύονται από την ίδια ακριβώς διαδικασία που τους απονομιμοποιεί στα μάτια των ευρωπαίων, σκοτώνει την ελπίδα, και περιορίζει την ευημερία πίσω από τα τείχη που ορθώνουν οι λίγοι για να μην βλέπουν, ή φοβούνται, τους πολλούς.

Αυτή είναι η κρυφή διαδικασία που θέτει τον ένα λαό εναντίον του άλλου, τους πολίτες μιας χώρας εναντίον συμπολιτών τους, γιγαντώνοντας υφέρπουσες τάσεις προς την ξενοφοβία και την μισαλλοδοξία. Η ιδιωτικοποίηση της αγωνίας, ο φόβος του «άλλου», η εθνικοποίηση της φιλοδοξίας, η επανα-εθνικοποίηση του χρέους και των τραπεζικών κρίσεων, απειλούν την Ευρώπη με μια ολική αποδόμηση των κοινωνιών μας συμφερόντων, με αποτέλεσμα την γενικευμένη, από άκρου σε άκρο της ηπείρου, δυστυχία.

Η οικτρή αντίδραση της «επίσημης» Ευρώπης στην οικονομική κρίση, στο προσφυγικό, στην

ανάγκη για μια συγκροτημένη ευρωπαϊκή εξωτερική και μεταναστευτική πολιτική κλπ, **δεν είναι παρά συμπτώματα της απώλειας αυθεντικής αλληλεγγύης η οποία προκύπτει όταν η δημοκρατία παραγκωνίζεται:**

- Η βλάβη που υπέστη η ακεραιότητα της Ευρώπης από το πραξικόπημα εναντίον της Άνοιξης της Αθήνας, και την επιβολή ενός «μεταρρυθμιστικού» προγράμματος που σχεδιάστηκε για να αποτύχει
- Το ιδεολόγημα ότι, όποτε ένας προϋπολογισμός πρέπει να ενδυναμωθεί ή μια τράπεζα να διασωθεί, οι αδύναμοι είναι εκείνοι που πρέπει να πληρώσουν για τις αμαρτίες των ισχυρών
- Ο συνεχής αγώνας μετατροπής της εργασίας σε ευτελές εμπόρευμα και της κατάργησης της οποιασδήποτε δημοκρατικής διαδικασίας στους χώρους μισθωτής εργασίας
- Η σκανδαλώδης αποφυγή εκ μέρους κρατών-μελών της ευθύνης τους απέναντι στους κατατρεγμένους πρόσφυγες, η οποία αποδεικνύει ότι η απώλεια της ενδο-ευρωπαϊκής αλληλεγγύης ενδυναμώνει την γενικευμένη ξενοφοβία
- Η κωμική φράση που σχηματίζεται όταν βάλουμε δίπλα-δίπλα τις λέξεις «Ευρωπαϊκή», «εξωτερική» και «πολιτική»
- Η ευκολία με την οποία οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις απεφάνθησαν, μετά τις αποτρόπαιες επιθέσεις στο Παρίσι, ότι «λύση» είναι η επιστροφή των συνόρων και η κατάργηση της Schengen, παρά το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των τρομοκρατών ήταν πολίτες της Γαλλίας ή άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ; Ο ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΜΑΣ

Σήμερα, τώρα, οι ευρωπαίοι πολίτες νιώθουν απογοητευμένοι με τους θεσμούς της ΕΕ.

Από το Ελσίνκι στην Λισαβόνα, από την Κρήτη στο Δουβλίνο, από τη Λειψία στο Αμπερντίν, παντού επικρατεί απαισιοδοξία που πυροδοτεί από μόνη της την αποδόμηση.

Όλοι κατανοούν ότι πλησιάζει μια μεγάλη επιλογή: Η επιλογή μεταξύ της υπόκωφης κατάρρευσης ή του αυθεντικού εκδημοκρατισμού.

Είναι καθήκον όλων να ενωθούμε ώστε η Ευρώπη να επιλέξει το προφανές.

Ο ρεαλισμός απαιτεί ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα με εφικτά βήματα που θα βάλουν φρένο στην αποδόμηση εκδημοκρατίζοντας την ΕΕ.

Το **DiEM25** ορίζει **τέσσερα απαραίτητα στάδια** η υλοποίηση των οποίων ίσως δημιουργήσει μια αυθεντικά δημοκρατική, λειτουργική, Ευρωπαϊκή Ένωση **μέχρι το 2025**.

Όταν μας ερωτούν τι θέλουμε και πότε το θέλουμε, απαντούμε:

ΑΜΕΣΑ: Πλήρης διαφάνεια στην λήψη αποφάσεων

- Ζωντανή αναμετάδοση των συναντήσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Ecofin, των
- διασκέψεων για το FTT (τον κοινό φόρο στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές), και
- βεβαίως των Eurogroup.
- Δημοσίευση πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής
- Κεντρικής Τράπεζας εντός μηνός από την κάθε συνεδρίαση (όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ)
- Δημοσίευση στο διαδίκτυο όλων των εγγράφων που αφορούν διαπραγματεύσεις για
- σημαντικές διακρατικές συμφωνίες (π.χ. ελεύθερου εμπορίου, όπως η TTIP και η TISA,
- πακέτων «διάσωσης» τραπεζών και κυβερνήσεων)
- Υποχρεωτική δημοσίευση πλήρους καταλόγου των λομπιστών των Βρυξελλών, του
- πελατολόγιού τους, των εσόδων τους, καθώς και συναντήσεών τους με αξιωματούχους της ΕΕ (εκλεγμένους και μη)

ΕΝΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΜΗΝΟΥ: Ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης της ευρωζώνης εντός των ισχυουσών Συνθηκών της ΕΕ

Η οικονομική κρίση που ξέσπασε το 2008 παγκόσμια, εξακολουθεί να υπονομεύει τις ευρωπαϊκές οικονομίες (εντός και εκτός της ευρωζώνης) μέσω συνεχών «μεταστάσεων» που εμφανίζονται σε πέντε τομείς:

- Δημόσιο και ιδιωτικό χρέος
- Τράπεζες
- Χαμηλές επενδύσεις
- Αυξανόμενη φτώχεια
- Μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές

Και οι πέντε εκφάνσεις της κρίσης σήμερα αντιμετωπίζονται από εθνικές κυβερνήσεις που στερούνται των εργαλείων που είναι απαραίτητα για την σταθεροποίηση.

Το **DiEM25** θα επεξεργαστεί και θα προτείνει λεπτομερείς προτάσεις πολιτικής που στοχεύουν σε κοινή, ευρωπαϊκή αντιμετώπιση και των πέντε αυτών εκφάνσεων της κρίσης κάνοντας χρήση των υπαρχόντων θεσμών της ΕΕ (ΕΚΤ, ΕΣΜ, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων) στο πλαίσιο νέων, ορθολογικών ερμηνειών των Συνθηκών και των καταστατικών των εν λόγω θεσμών.

Στόχος θα είναι η αποτελεσματική αντιμετώπιση των πέντε εκφάνσεων της κρίσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με τρόπο όμως που ελαχιστοποιεί την ευχέρεια της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών-Φραγκφούρτης να αποφασίζουν ερήμην των ευρωπαίων πολιτών. Έτσι, σημαντική «κυριαρχία» που σήμερα έχει αφαιρεθεί στην πράξη θα επανέλθει στα εθνικά κοινοβούλια, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στις πόλεις και στις κοινότητες.

ΕΝΤΟΣ ΔΙΕΤΙΑΣ: Συντακτική Ευρωπαϊκή Συνέλευση

Μετά την σταθεροποίηση της παρούσας, πολυδιάστατης κρίσης, οι πολίτες της Ευρώπης θα πρέπει να αποκτήσουν, και να εξασκήσουν, το δικαίωμα να αποφανθούν για το πως οραματίζονται την Δημοκρατική Ενωμένη Ευρώπη. Μόνο στο πλαίσιο Συντακτικής Συνέλευσης Ευρωπαίων Αντιπροσώπων που στόχο έχει την εκπόνηση ευρωπαϊκού Συντάγματος μπορεί να συμβεί αυτό.

Το **DiEM25** θα προωθήσει την ιδέα της εκλογής των αντιπροσώπων που θα συμμετάσχουν στην Συντακτική Συνέλευση στην βάση ψηφοδελτίων που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα – ώστε οι πολίτες μιας χώρας να μπορούν, και να πρέπει, να επιλέξουν αντιπροσώπους τους κι από άλλες χώρες. Στόχος της Συνέλευσης πανευρωπαϊκά εκλεγμένων αντιπροσώπων θα είναι ένας: η συγγραφή ευρωπαϊκού Συντάγματος που θα υπερκεράσει όλες τις έως τώρα Συνθήκες.

ΕΩΣ ΤΟ 2025: Εφαρμογή των αποφάσεων της Συντακτικής Συνέλευσης

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ;

Εμείς, οι πολίτες της Ευρώπης! Έχουμε καθήκον να επανακτήσουμε τον έλεγχο από μη εκλεγμένους «τεχνοκράτες», πολιτικούς που συναινούν στην αποπολιτικοποίηση πολιτικών αποφάσεων, και σκιώδεις κυβερνήσεις που λαμβάνουν, εν πλήρη αδιαφάνεια, σαθρές αποφάσεις που συντηρούν την κρίση και ενισχύουν τις φυγόκεντρες δυνάμεις της Ευρώπης.

Ερχόμαστε από κάθε γωνιά της Ευρώπη και μας ενώνουν διαφορετικές γλώσσες, πολιτισμοί, κομματικές ταυτότητες, ιδεολογίες, χρώμα δέρματος, φύλο, φιλοσοφικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις, ιδέες για το τι εστί καλή καγαθή κοινωνία.

Απορρίπτουμε το κενό δημοκρατίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και αρνούμαστε να ψάξουμε καταφύγιο στα κράτη-έθνη μας.

Ο ριζοσπαστικός μας στόχος;

Να εκδημοκρατίσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση! Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση ή θα εκδημοκρατιστεί ή θα διαλυθεί με τεράστιο κόστος για όλους.

Δημιουργούμε το πανευρωπαϊκό κίνημα εκδημοκρατισμού της Ευρώπης, το DiEM25, αποφασισμένοι να περάσουμε από το «Εμείς, οι Κυβερνήσεις», και το «Εμείς, οι Τεχνοκράτες», στο «Εμείς, οι πολίτες της Ευρώπης».

Οι τέσσερις αρχές μας:

- Κανένας λαός της Ευρώπης δεν μπορεί να είναι ελεύθερος όταν ακόμα κι ένας μικρός λαός βλέπει την δημοκρατία του να παραβιάζεται
- Κανένας λαός της Ευρώπης δεν μπορεί να ζει με αξιοπρέπεια όταν η αξιοπρέπεια στερείται από κάποιους άλλους
- Κανένας λαός της Ευρώπης δεν μπορεί να ελπίζει στην ευημερία όταν άλλοι λαοί καταδικάζονται στην μόνιμη χρεοκοπία και την συνεχή ύφεση
- Κανένας λαός της Ευρώπης δεν μπορεί να αναπτυχθεί χωρίς βασικά αγαθά για τους πιο αδύναμους των πολιτών, χωρίς ανθρώπινη ανάπτυξη, χωρίς οικολογική ισορροπία, χωρίς μια υπερπροσπάθεια να αλλάξουμε τον τρόπο που παράγουμε ενέργεια – αντί να αλλάζουμε το κλίμα του πλανήτη.

Στεκόμαστε στους ώμους εκατομμυρίων ευρωπαίων που, στο παρελθόν, πάσχισαν, μάτωσαν, θυσιάστηκαν για να εξαπλωθεί η ριζοσπαστική ιδέα ότι η δημοκρατία δεν είναι είδος πολυτελείας για τους ισχυρούς κι ότι οι ανίσχυροι πρέπει απλά να υπομένουν αυτά που τους επιβάλλονται.

Με αυτές τις δεσμεύσεις στο νου και στην ψυχή μας, αποφασισμένοι να κάνουμε την διαφορά.

Η ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΜΑΣ

Καλούμε τους ευρωπαίους που συμφωνούν με τις αρχές αυτές να συστρατευτούν στο πανευρωπαϊκό κίνημα που ονομάσαμε DiEM25 ώστε:

- Να αντιταχθούμε στο ευρωπαϊκό κατεστημένο το οποίο αντιμετωπίζει την αυθεντική δημοκρατία με περιφρόνηση, και να παλέψουμε για τον πραγματικό εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Να θέσουμε τέλος στην μετατροπή όλων των πολιτικών σχέσεων σε σχέσεις εξουσίας και καθυπόταξης, καθώς και στην μεταμφίεση πολιτικών αποφάσεων ως «τεχνοκρατικές λύσεις»
- Να υποτάξουμε την γραφειοκρατική διοίκηση στην βούληση των κυρίαρχων ευρωπαίων πολιτών
- Να αποσυναρμολογήσουμε την μόνιμη κυριαρχία των ολιγοπωλιακών εταιρικών συμφερόντων πάνω στην βούληση των κυρίαρχων ευρωπαίων πολιτών
- Να επανα-πολιτικοποιήσουμε τους κανόνες που διέπουν την ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά και το κοινό νόμισμα της ευρωζώνης

Θεωρούμε ξεπερασμένο και αναποτελεσματικό ένα πολιτικό σύστημα που εξακολουθεί να βασίζεται σε εθνικά κόμματα τα οποία, κατόπιν εορτής, συνάπτουν συμμαχίες (ή, πιο συχνά, λυκοφιλίες) στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Την ίδια στιγμή, πιστεύουμε ότι, αν και ο αγώνας για την δημοκρατία σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο είναι απαραίτητος, τίποτα δεν θα επιτευχθεί χωρίς μια υπερεθνική, πανευρωπαϊκή στρατηγική εκδημοκρατισμού της Ευρώπης. Οι ευρωπαίοι δημοκράτες, πιστεύουμε, πρέπει πρώτα να ενωθούν, να συμφωνήσουν σε κοινό πρόγραμμα, και να βρουν τρόπους σύνδεσης αυτού του κοινού προγράμματος με τις προτεραιότητες των κοινωνιών σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

Ο πρωταρχικός μας στόχος για εκδημοκρατισμό της ΕΕ διασυνδέεται απόλυτα με την φιλοδοξία να προωθηθεί η αυτοδιάθεση (οικονομική, πολιτική, κοινωνική) σε επίπεδο κοινότητας, περιφέρειας, εθνικού κράτους – να ανοίξουν οι διάδρομοι της (πραγματικής) εξουσίας στους πολίτες – να αγκαλιαστούν τα κοινωνικά και κοινοτικά κινήματα – να απελευθερωθούν όλες οι μορφές διακυβέρνησης από την εταιρική και γραφειοκρατική εξουσία.

Εμπνεόμαστε από μια Ευρώπη του Ορθολογισμού, της Ελευθερίας, της Ανεκτικότητας και της Φαντασίας που γίνεται εφικτή μέσα από την περιεκτική Διαφάνεια, την πραγματική Αλληλεγγύη και την αυθεντική Δημοκρατία.

Οραματιζόμαστε την:

- Δημοκρατική Ευρώπη όπου η πολιτική εξουσία εκπορεύεται αποκλειστικά από τους κυρίαρχους ευρωπαίους πολίτες
- Ευρώπη της Διαφάνειας όπου όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται μπροστά στα μάτια των πολιτών
- Ενωμένη Ευρώπη της οποίας οι πολίτες έχουν τόσα κοινά εντός της χώρας τους όσα και μεταξύ των χωρών τους
- Ρεαλιστική Ευρώπη που θέτει εφικτούς στόχους ριζοσπαστικού εκδημοκρατισμού
- Αποκεντρωμένη Ευρώπη που χρησιμοποιεί την κεντρική εξουσία για να μεγιστοποιεί την
- δημοκρατία στους χώρους εργασίας, στις πόλεις, στις περιφέρειες και στα κράτη-μέλη
- Πλουραλιστική Ευρώπη των περιφερειών, των εθνοτήτων, των φιλοσοφικών
- πεποιθήσεων, των εθνών, των διαφορετικών γλωσσών και πολιτισμών, του αυτο-
- προσδιορισμού ατόμων και ομάδων
- Ευρώπη της Ισότητας η οποία ευφραίνεται από τις διαφορές και καταπολεμά όλες τις
- διακρίσεις εναντίον εκείνων που τολμούν να διαφέρουν ως προς το χρώμα του δέρματος,
- τον ερωτικό τους προσανατολισμό, την προφορά τους, την κοινωνική τους θέση
- Ευρώπη του Πολιτισμού που αναβαπτίζεται μέσα από την πολιτισμική πολυμορφία των
- λαών της και που προωθεί όχι μόνο την βαριά πολιτιστική κληρονομιά της αλλά και το πολιτιστικό έργο σύγχρονων, ακόμα και «αντιφρονούντων», ευρωπαίων καλλιτεχνών, μουσικών, συγγραφέων, ποιητών
- Κοινωνική Ευρώπη που αναγνωρίζει ότι η ελευθερία απαιτεί όχι μόνο απουσία καταστολής και έξωθεν παρεμβάσεων αλλά και κάποια βασικά αγαθά που είναι αναγκαία για να παραμένει ο άνθρωπος απελευθερωμένος από την δυναστεία της ανάγκης και της εκμετάλλευσης
- Παραγωγική Ευρώπη που διοχετεύει επενδύσεις στην παραγωγή οικολογικά και κοινωνικά βιώσιμης ευημερίας
- Βιώσιμη Ευρώπη που ζει εντός των φυσικών ορίων του πλανήτη, ελαχιστοποιώντας τις οικολογικές συνέπειες των δραστηριοτήτων της και πασχίζοντας να διατηρήσει όσα περισσότερα ορυκτά καύσιμα γίνεται εντός της γης

- Οικολογική Ευρώπη που χρησιμοποιεί την διεθνή της πειθώ για να επιχειρηματολογήσει υπέρ της παγκόσμιας μετάβασης σε πράσινες μορφές ανάπτυξης
- Δημιουργική Ευρώπη που απελευθερώνει τις καινοτόμες δυνάμεις του φαντασιακού των πολιτών της
- Τεχνολογική Ευρώπη που εντάσσει τις νέες τεχνολογίες στην υπηρεσία της αλληλεγγύης
- Ευρώπη της Ιστορικής Συνείδησης που κοιτάει αισιόδοξα προς το μέλλον χωρίς να κρύβεται από το παρελθόν της
- Διεθνιστική Ευρώπη που αντιμετωπίζει τους μη Ευρωπαίους ως αυτο-σκοπούς, κι όχι ως μέσα για την επίτευξη δικών της στόχων
- Ειρηνική Ευρώπη που γνωρίζει πως να αποκλιμακώνει εντάσεις στα ανατολικά και νότια της, λειτουργώντας ως ανάχωμα απέναντι στις δυνάμεις αποσταθεροποίησης, στις τάσεις επεκτατισμού, και στις σειρήνες των μιλιταριστικών «λύσεων»
- Ανοικτή Ευρώπη, που ενεργοποιείται από ιδέες και δημιουργικούς ανθρώπους από όλο τον κόσμο, και η οποία κατανοεί πως οι φράκτες και τα τείχη είναι δείγματα αδυναμίας που πυροδοτούν την ανασφάλεια στο όνομα της... ασφάλειας
- Απελευθερωμένη Ευρώπη όπου τα προνόμια, οι προκαταλήψεις και η απειλή της βίας φθίνουν, επιτρέποντας στους ευρωπαίους να γεννιούνται χωρίς να κληρονομούν αυτόματα κάποιον δεδομένο κοινωνικό ρόλο, με τις ίδιες ευκαιρίες για να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους, και ελεύθεροι να επιλέγουν περισσότερους από τους συντρόφους τους στην ζωή, στην εργασία, στην κοινωνία.

Carpe DiEM25

diem25.org